

Kära bröder & systrar,

Vid ett tillfälle så läste jag om några nybyggare som kom färdandes i sina vagnar på den amerikanska prärien.

- Plötsligt så möttes dom av en storm. Framför sig så kunde de se hur det rök.

Och det var inte röken från damm utan röken från eld. Eldstormen närmade sig snabbt. Dom hade för länge sedan korsat en flod och skulle aldrig hinna tillbaks innan elden hade nått dem.

- Vad skulle dom nu göra?

Mina vänner ibland så får vi möta stormar i våra liv. Ibland så är det bokstavligen stormar som vi måste tackla och ibland så är det livets omständigheter.

- Några av er kommer kanske ihåg orkanen Gudrun för mer än 10år sedan?

När denna storm kom så befann jag mig i en idrotts hall i Frölunda för att skjutsa hem min syster som spelat en innebandytuneringen.

- Myndigheterna varnade människor från att gå ut, men vi hade ingenstans att ta vägen och ingen mat så vi beslutade oss för att köra hem i alla fall.

Kanske inte det mest visa, men vi kom hem även om träd blåste ner runt omkring oss som ett plockepinnspel.

- Det kanske inte är så ofta som vi får möta fysiska stormar likt denna men om vi inte redan har det så kommer vi alla att få möta livets stormar.

Och det är på detta sätt som Bibeln ibland beskriver de svårigheter som vi får möta. T.ex. så beskriver David i Ps 69 hur vågor slår över honom.

- Kanske du just du nu befinner dig i ditt livs storm?

Kanske du har fått en sjukdomsdiagnos eller får genomgå någon form av lidande, kanske något har hänt med en familjemedlem?

- Kanske du i din kamp mot synden känner dig hopplös och det känns som om du håller på att drunkna?

Det kan storma på så många olika sätt i våra liv. Stormarna kommer och går. Idag så ska vi i vårt studie av Lukasevangeliet få möta fyra olika stormar som människor får möta.

- En fysiskt bokstavlig storm där lärjungarna befinner sig i en båt och håller på att förgås.

Sen så ska vi få möta en besatt man som minst sagt befinner sig i sitt livs storm under demoniskt styre.

- Vidare så ska vi få se hur det stormar i en kvinnas liv som under 12år har haft blödningar vilket gjort att hon varit utstängd från all social och religiös gemenskap med andra människor.

Och slutligen så ska vi få se när det stormar i synagogföreståndaren Jairus familj där hans dotter ligger för döden.

- Hur ska vi hantera dessa livets stormar och vad har de att säga oss om Jesus?

Vänligen gå med mig till Lukas 8:22-56:

²²En dag steg Jesus i en båt tillsammans med sina lärjungar, och han sade till dem: "Låt oss fara över till andra sidan sjön." De lade ut, ²³och medan de seglade somnade han. Då for en stormvind ner över sjön, och båten tog in så mycket vatten att den höll på att fyllas och de kom i sjönöd. ²⁴De gick då fram och väckte honom och sade: "Mästare, Mästare, vi går under!" Han vaknade och talade strängt till vinden och vågorna, och de lade sig och det blev lugnt. ²⁵Sedan frågade han dem: "Var är er tro?" Förskräckta och förundrade sade de till varandra: "Vem är han? Både vindarna och vattnet befaller han, och de lyder honom."

²⁶De lade sedan till vid gerasenernas område, som ligger mitt emot Galileen. ²⁷När Jesus steg i land, kom en man från staden emot honom. Han var besatt av onda andar och hade inte på länge haft kläder på sig, och han bodde inte i något hus utan höll till bland gravarna. ²⁸Då han fick se Jesus ropade han och föll ner inför honom och skrek: "Vad har jag med dig att göra, Jesus, den högste Gudens Son? Jag ber dig: plåga mig inte!" ²⁹Jesus hade just befallt den orene anden att fara ut ur mannen. Längre hade anden hållit honom i sitt grepp. Man hade bundit honom med kedjor och fotbojor och bevakat honom, men han hade slitit sönder bojorna och drivits ut i ödemarken av den onde anden. ³⁰Jesus frågade honom: "Vad är ditt namn?" Han svarade: "Legion", eftersom många onda andar hade farit in i honom. ³¹Och de bad Jesus att han inte skulle befalla dem att fara ner i avgrunden. ³²Nu gick där en stor svinhjord och betade på berget, och de onda andarna bad att han skulle låta dem fara in i svinen, och det tillät han. ³³De onda andarna for ut ur mannen och in i svinen, och hjorden störtade utför branten ner i sjön och drunknade.

³⁴När herdarna såg vad som hände, flydde de och berättade om det inne i staden och ute på landet. ³⁵Och man gick ut för att se vad som hade hänt. De kom till Jesus och fann mannen, som de onda andarna hade farit ut ur, sitta vid Jesu fötter, klädd och vid sina sinnen. Då greps de av fruktan. ³⁶Men de som var ögonvittnen berättade för dem hur den besatte hade blivit hjälpt. ³⁷Därefter bad allt folket från gerasenernas område att Jesus skulle lämna dem, eftersom stor fruktan hade kommit över dem. Och han steg i en båt och vände tillbaka. ³⁸Mannen som de onda andarna hade farit ut ur bad att få följa med honom, men Jesus skickade i väg honom med orden: ³⁹"Vänd tillbaka hem och berätta allt vad Gud har gjort med dig." Och han gick och ropade ut över hela staden allt vad Jesus hade gjort med honom.

⁴⁰När Jesus kom tillbaka, tog folket emot honom, eftersom alla väntade på honom. ⁴¹Då kom det fram en man som hette Jairus, och han var föreståndare för synagogan. Han föll ner för Jesu fötter och bad att Jesus skulle komma hem till honom. ⁴²Han hade en enda dotter som var i tolvårsåldern, och hon låg för döden.

Jesus gick då med och folkskaran trängde sig in på honom. ⁴³Där fanns en kvinna som hade lidit av blödningar i tolv år och som ingen hade kunnat bota. ⁴⁴Hon närmade sig Jesus bakifrån och rörde vid hörntofsen på hans mantel, och genast stannade blödningen. ⁴⁵Jesus frågade: "Vem var det som rörde vid mig?" Då alla nekade, sade Petrus: "Mästare,

folkmassan trycker och tränger sig inpå dig.”⁴⁶ Men Jesus sade: ”Någon rörde vid mig. Jag kände att kraft gick ut från mig.”⁴⁷ När kvinnan såg att hon var upptäckt, kom hon darrande fram och föll ner för honom och förklarade inför allt folket varför hon hade rört vid honom och hur hon genast hade blivit botad.⁴⁸ Jesus sade till henne: ”Min dotter, din tro har frälst dig. Gå i frid.”

⁴⁹ Medan han ännu talade, kom någon från synagogföreståndarens hus och sade: ”Din dotter är död. Besvära inte Mästaren längre.”⁵⁰ Jesus hörde det och sade till honom: ”Var inte rädd. Tro endast, så får hon liv igen.”⁵¹ När han kom fram till huset, lät han ingen följa med in utom Petrus, Johannes och Jakob och flickans far och mor.⁵² Alla grät och höll dödsklagan över henne. Men Jesus sade: ”Gråt inte. Hon är inte död, hon sover.”⁵³ Då hånskrattade de åt honom, för de visste att hon var död.⁵⁴ Men han tog flickans hand och ropade: ”Flicka, stå upp!”⁵⁵ Hennes livsande återvände, och hon reste sig genast, och han sade till dem att ge henne något att äta.⁵⁶ Hennes föräldrar blev utom sig av häpnad. Men Jesus förbjöd dem att tala om för någon vad som hade hänt.

[bön]

Kära vänner, när vi nu fortsätter vårt studie över Lukasevangeliet så vill jag att ni ska lägga märke till tre saker i vår text för idag.

1. Jesu identitet. I föregående kapitel så har vi sett hur människor börjar att ställa sig frågan vem Jesus är. Efter att ha uppväckt änkans son så brister man ut att en stor profet har trätt fram ibland oss och att Gud har besökt sitt folk.

Tidigare i kapitel 8 så uppenbaras Jesus som större än Johannes. Som den som profeterna hade lovat skulle komma.

- Efter att synderskan som smorde Jesu fötter hade fått sina synder förlåtna så brast man ut: ”Vem är denne som till och med förlåter synder”

Genom Lukasevangeliet så blir det mer och mer uppenbart vem Jesus. Och just i dagens text och det efterföljande kapitelet så är Jesu identitet en viktig fråga. "Vem är den här mannen?"

2. Det andra jag vill att ni ska lägga märke till är Jesu auktoritet. I dagens text så blir det tydligt att han är Herre över stormen, demonerna, sjukdomar och självaste döden.
3. Och för det tredje och sista så ska vi få se hur vi blir uppmanade att gensvara till livets stormar och det är genom att tro.

Så det är dessa tre saker jag vill att ni ska lägga märke till när vi får möta dessa 4 stormar: Jesu identitet, Jesu auktoritet och behovet av att tro.

- Låt oss gå till den första av dessa stormar i v.22-25. I denna text så blir det tydligt att det är Jesus själv som sett till så att lärjungarna hamnat i denna storm.

Det var han och inte lärjungarna som hade sagt att de skulle bege sig över till andra sidan sjön trots att det kom att bli en storm.

- I sin suveränitet så såg Gud till att de befann sig där i denna situation.

Bara för att du blivit kristen så betyder det inte att du blir immun mot livets stormar.

- Och många gånger så är det på samma sätt för oss som för lärjungarna när vi får gå igenom stormar att Gud har satt oss i denna situation för hans goda syfte.

Samtidigt så betyder detta inte att Gud alltid är orsaken till våra lidanden. Många gånger så är de orsakade på grund av våra eller andra människors synder och Gud är inte syndens upphovsman.

- Men han blir aldrig förvånad över de lidanden vi får möta. Han vet när vi är på väg in i livets stormar.

När stormen i vår text börjar så låg Jesus och sov. Båten började ta in vatten och man var i mycket stor fara.

- Här så hade lärjungarna, var av flera var erfarna fiskare kommit till slutet av sig själva. Dom var helt utan mänskligt hopp. Dom hade gjort allt de kunde men insåg faktumet att rent mänskligt talat så skulle de förgås.

Så i sin desperation så går man fram till Jesus och ropar: Mästare, mästare, vi går under!

- Och sen så händer något helt otroligt som pekar på Jesu makt. Jag önskar så att jag kunde fått vara där och se hur det gick till.

Jesus talar strängt till vågorna och vinden och det blir stilla och lugnt.

Tänk er en våldsamt storm: Och sen så är det helt stilla och lugnt. Och så säger Jesus till sina lärjungar: "var är er tro?" "var är er tro?"

- Och det är det här som Jesus betonar bör vara vårt gensvar till livets stormar som vi inte bara ska se i denna händelse utan också i de övriga 3.

Var är er tro? Varför ska vi då tro mitt i livets stormar:

1. För att Jesus är suverän. Det var han som hade satt lärjungarna där och hade ett syfte med det för att lära dom vikten av att förtrösta på honom.

På samma sätt så är Gud suverän i våra liv. Inget sker utan hans tillåtelse och vi kan förtrösta på att han har vårt andliga bästa i fokus.

2. För det andra så ska vi tro pga. Jesu exempel. Han förtröstade på Fadern till den graden att han kunde ligga och sova genom stormen.

Det ironiska som författaren och predikanten Kent Hughes fört fram är att det som väckte Jesus inte var stormen utan lärjungarnas otro.

- Jesus han hade full tillförsikt till Faderns kärleksfulla omsorg. När han sa: Var är er tro? Så utmanade han lärjungarna att precis som honom att förtrösta på Faderns omsorg.

Jag kan verkligen identifiera mig med lärjungarna. Hur ofta kommer jag inte på mig själv över att oroa mig över livets stormar istället för att förtrösta på Fadern att han i sin kärleksfulla omsorg har allt under kontroll.

- Inte ens en sparv faller ner till marken utan Hans vilja och till och med hårstråna på våra huvuden är räknade.

Så vi har nu två skäl till varför vi ska tro mitt under livets stormar. För det första därför att Jesus är suverän och för det andra ska vi tro pga. Jesu exempel.

- Låt oss se på ett tredje och sista skäl till varför vi ska tro mitt under livets stormar: Därför att Jesus är med oss i båten.

Han var med lärjungarna i deras stormar och som kristna så har han lovat oss att aldrig lämna eller överge oss.

- Han är där med dig mitt under dina stormar. Om du inser detta att han är där och är suverän så kan du sjunga som i den gamla sången: "Med Jesus ut i båten kan jag le mitt i stormen, le mitt i stormen, le mitt i stormen"

Inser du att han är med dig? Iså fall så har du inget att frukta. Men det var just detta lärjungarna gjorde.

- Efter att Jesus hade sagt: "Vad är er tro så blev dom förskräkta och sade till varandra: "Vem är han? Både vindarna och vattnet befaller han, och de lyder honom."

Här så ställs frågan om Jesu identitet. Och detta är verkligen en viktig fråga för oss att ställa. Vem är han? I nästa kapitel så kommer Simon Petrus att uppenbara att han är Guds utlovade Messias.

- Om vi ska kunna förtrösta mitt i våra livs stormar så måste vi förstå vem Jesus är. Om vi är förvisade att han är Guds Messias, vår Frälsare och Herre, Gud själv som blev människa som dog och uppstod för oss då har vi inget att frukta.

Vad helst vi må gå igenom så kan inget skilja oss från honom. Oavsett om Gud väljer att rädda oss från de stormar som vi befinner oss i eller ej så kan vi vara förvisade om att Jesus är med oss genom dem.

- Paulus blev inte räddad från törntagen som han fick i sitt kött. Men Gud gav honom den och använde den för att han skulle förstå att Guds nåd är honom nog ty kraften fullkomnas i svaghet.

Kanske du just nu går igenom den värsta tiden i ditt liv. Ditt hopp står inte till om du blir räddad eller ej men i att förtrösta på vem Jesus är och att han är med dig i båten.

- Det är detta som är vår fasta punkt i tillvaron att vi förtröstar på Jesus vår Herre och Frälsare.

Han kan stilla stormen i ditt liv. Men han kan också använda den för att fostra dig och forma dig efter hans underbara vilja. Vi har nu fått se på den första stormen i vår text.

- Låt oss gå vidare till nästa del i v.26-39 där vi får se hur Jesus är Herre över demonerna. Här så får vi möta en man som minst sagt befinner sig i sitt livs storm under demoniskt styre.

När Jesus och lärjungarna kommer över till andra sidan sjön vid gerasenernas område som var ett hedniskt område, alltså där icke judar bodde så möts de av denna man.

- Han var naken och bodde inte i något hus utan höll till bland gravarna. Man hade försökt att binda honom med kedjor och fotbojor, men han hade slitit sönder dem och hade av demonen drivits ut i ödemarken.

Och här så får han syn på Jesus när han stiger i land och brister i slutet på v.28 ut: **”Vad har jag med dig att göra, Jesus, den högste Gudens Son? Jag ber dig: plåga mig inte!”**

- I denna vers så uppenbarar den orena anden genom mannen Jesu identitet: Att han är den högste Gudens son.

Detta som ängeln Gabriel hade berättat för Maria att hon skulle födda en Son som skulle kallas den Högstes Son (Luk 1:31-32).

- Demonerna visste vem Jesus var och vilken auktoritet han har så den orena anden ber honom att inte plåga honom.

I själva verket så var det inte bara en demon utan många. När Jesus frågar om dess namn så säger den orena anden legion som var ett ord som betäckande en häravdelning i den romerska armen som kunde vara upp till 6000 man.

- Dessa demoner vädjar till Jesus att inte behöva föras ner i avgrunden (ἄβυσσος) som är platsen där onda andar förvaras.

Istället så ber de honom låta dem få fara in i en stor svinjord som gick och betade på berget.

- Detta tillät Jesus och vad som följde här näst var att demonerna for ut ur mannen och in i svinen som störtade ner i sjön där de drunknade.

Här så uppenbaras något ironiskt. I septuagintan, den grekiska översättningen av GT så används ofta just ἄβυσσος som här översätts med avgrunden för att beteckna vattnets djup.

- Så demonerna hamnar faktiskt i ἄβυσσος men med en annan bitydelse. En del bibellärare hävdar även då texten inte tydligt säger det att detta är en indikation på att de faktiskt efter att svinen drunknade skulle hamnat i avgrunden.

Vi ska inte spekulera i det. Det fantastiska här är hur Jesu suveränitet uppenbaras. Att han är Herre över demonerna. Men inte bara det: Han satte den demonbesatte mannen fri.

- Reaktionen från herdarna som bevittnat vad som skedde var att de flydde och berättade för alla som de mötte.

Detta ledde till att folk gick ut för att bevittna vad som skett och de fann mannen som hade varit demonbesatt hur han satt vid Jesu fötter, klädd och vid sina sinnen.

- Snacka om förvandling, från att ha varit, demonbesatt, naken och styrd av demoner till att nu sitta där helt fri och vid sina sinnen.

De som var ögonvittnen berättade för dem hur den demonbesatte ordagrant hade blivit frälst och här så verkar det som om det är mer än bara att bli räddad från demonerna.

- Och nu så kan man tänka sig. Skulle då inte dessa människor också vilja bli räddade, skulle de inte vilja lära känna denna fantastiska Frälsare och Herre?

Men nej, Istället fylldes de av stor fruktan och bad Jesus att lämna dem. Varför det. Kanske var det på grund av det stora värdet på alla grisarna.

- Markusevangeliet berättar att det var omkring 2000 svin. Om det var på grund av grisarna som de bad Jesus att lämna dem så kan det tyckas konstigt att de tänkte mer på grisarna än denne mans väl.

Men det skulle också kunnat ha varit på grund av den stora makt som Jesus uppenbarade.

- Dom saknade tro. Mannen däremot han ville ingenting annat än att följa med Jesus. Han var villig att ge upp allt och följa honom.

Men istället så skickade Jesus iväg honom hem för att berätta allt vad Gud hade gjort med honom.

- Här så har vi kanske den mest osannolika evangelist vi kan tänka oss. När han befann sig besatt bland gravarna så skulle ingen trott att han skulle bli ett vittne till Guds mäktiga gärningar.

Men det var det han blev. Om Gud kan använda honom så kan han även använda dig och mig.

- Och vad var det han gjorde? Han gick och ropade eller förkunnade över hela staden allt Jesus hade gjort med honom.

Vad var det Jesus bad honom att göra? Jo berätta om allt vad Gud hade gjort med honom.

- Men han berättade om allt Jesus gjort för honom. Mannen var förmodligen inte medveten om att Jesus är Gud.

Men detta ger oss en skugga som pekar på att Jesus är Gud. Jesus som själv är Gud förmår att förändra de mest hopplösa situationer.

- Kanske vi i dagens Sverige inte så tydligt märker demonisk aktivitet. Det är ofta inte så uppenbart som när vi läser i evangelierna.

Men likväl även om det inte uppenbaras med samma intensitet så förekommer det även här. Jag ska inte gå in på detta i detalj då vi tog upp detta mer ingående för en tid sedan i en predikan från Lukas 4.

- Men låt oss se på ett exempel: Som vi nämndes i förra predikan. I 2 Kor 4:4 så har Den här tidsålderns gud (alltså satan) förblindat de otroendes sinnen, så att de inte ser ljuset som strålar ut från evangeliet om Kristi härlighet – han som är Guds avbild.

Här så ser vi verkligen satanisk demonisk aktivitet i hur människor har förblindats mot evangeliets sanning och det är så uppenbart i dagens Sverige där människor inte ens vill tala om Gud.

- Men Jesus, vår Herre och Frälsare är mäktigare än demonerna och förmår att frälsa den mest förblindade oavsett om de är demonbesatta eller under demoniskt inflytande.

Den demonbesatte mannen ville inte ens ha med Jesus att göra när de mötes men Herren i sin suveränitet frälste honom och sen så ville mannen inget annat än att vara med Jesus.

- Jag har tidigare nämnt när min mentor David bodde på Filippinerna med sin familj så nådde de ut till en demondyrkande folkgrupp som offrade offer för att blidka demonerna som dom till och med kände vid namn.

David och hans familj fick vara med om många demoniska yttringar, men det intressanta var att de inte drev ut en enda demon.

- Vad som istället hände var att när människor tog emot evangeliet så lämnade demonerna dem.

Ingen människas frälsning är för svår för Jesus. Han förmår att frälsa vem som helst, även den person som kanske du tänker är ett hopplöst fall.

- Vi har nu sett hur Jesus räddat lärjungarna från deras storm och denna man från hans stormiga demonbesatta liv.

Låt oss gå vidare och se på två andra situationer där människor befinner sig i deras livs storm. Nämligen kvinnan med blödningarna och Jairus dotter som låg för döden och här så får vi se hur Jesus är Herre över både sjukdomar och döden.

- När Jesus kommer tillbaks från andra sidan Galileen så till skillnad från de som var i gerasenernas område som bad honom att lämna dem så välkomnar folket honom.

Här så får vi möta synagogföreståndaren Jairus som faller ner vid Jesu fötter och vädjar till Jesus att komma hem till honom för att bota hans enda dotter som var i 12årsåldern och låg för döden.

- Jesus börjar gå med Jairus men folkskarorna tränger sig på honom. Och i folkskaran så finns en kvinna som under 12år, alltså lika länge som Jairus dotter levtt lidit av blödningar.

Förmodligen så var det någon form av blödning i livmodern.

Markusevangeliet uppenbarar att hon lidit mycket hos många läkare och spenderat allt hon ägde för att bli botad men bara blivit värre.

- Enligt lagen (3 Mos 15:25-31) så var hon oren vilket skulle lett till att hon blivit utfryst från all social och religiös gemenskap.

Varje person hon kom i beröring med och var plats som hon låg och satt på blev oren.

- Kan du tänka dig vilken fruktansvärd situation hon befann sig i. Det var som om hon var en spetälsk.

Ingen ville komma i beröring med henne. Under hela 12 års tid hade hon befunnit sig i en storm som inte ville gå över.

- Och här så får hon syn på Jesus. I sin desperation så struntar hon i vad människor ska tänka, närmar sig Jesus bakifrån och rör vid hörntofsen på hans mantel och genast blev hon helad.

Jesus frågar då: Vem rörde vid mig? Alla förnekar och Petrus försöker förklara att det är trångt och folkmassan trycker på.

- Men Jesus sa: "Någon rörde vid mig. Jag kände att kraft gick ut från mig."

När det står att kraft gick ut från honom så måste vi förstå att Jesus inte bara är ett batteri från vilket kraft automatiskt går ut ifrån om man bara kommer i kontakt med honom.

- Han har själv kontrollen över vem han botar och vad han gör. Det var han själv som hade sett till så att denna kvinna blev botad och var medveten att det skedde.

När han frågar vem som rörde vid honom, så var det inte för honom själv utan för kvinnan och folkets kännedom som han gjorde detta.

- Vi läser i vers 47 **När kvinnan såg att hon var upptäckt, kom hon darrande fram och föll ner för honom och förklarade inför allt folket varför hon hade rört vid honom och hur hon genast hade blivit botad.**

Hon kom darrande fram inför Jesus och föll likt Jairus ner inför honom. Hennes svar vittnar om hur Jesus är Herre över sjukdomar.

- Hon hade rört vid honom och genast blivit botad. Vilket fantastiskt vittnesbörd.

Jesus han är fortfarande Herre över sjukdomar idag. I Jesaja 53 så står det att det var våra sjukdomar eller lidanden som det också kan översättas som han bar.

- Och det står att genom hans sår är vi helade. I kontexten i Jesaja och när 1 Pet 2:24 citerar detta så syftar det på att det var våra synder som Jesus bar och att vi får helande från synden som beskrivs en sjukdom.

Men samtidigt så tillämpar Jesus dessa versar i Matt 8:17 när han botade Petrus svärmor och andra sjuka.

- Med detta sagt så betyder det inte som man undervisar i trosrörelsen att det är en kristens rättighet att bli helad.

Majoriteten av alla kristna genom historien har dött av sjukdomar så det är ingen rättighet som vi har att bli helade.

- Men genom Jesu försoning så har vi löftet att vi alla en dag kommer att bli helade vid uppståndelsen från de döda.

Då ska det inte längre finnas någon sjukdom, inget mer lidande och nöd utan endast för oss som kristna en underbar fantastisk evighet med Gud.

- I väntan på detta så ber vi för sjuka, vi tror på att Gud förmår att bota och vi lägger dem i Guds hand och kan förtrösta att han i sin suveränitet har oss som hans barns andliga bästa i fokus.

Om det för vårt och andras andliga väl är bäst att vi kommer att bli botade så kommer han att bota oss om vi bara förtröstar på honom.

- Men om han inte gör det och väljer att använda vår sjukdom för hans syften så måste vi fortfarande förtrösta på honom.

Detta har vi många underbara exempel på som t.ex. när det gäller Joni Eareckson Tada och Amy Carmichael som genom sina lidanden har fått vara till välsignelse för tusentals om inte miljontals kristna.

- Det viktiga är om vi förtröstar på Gud i denna storm. Han kan ta bort din sjukdom, men oavsett om han gör det eller ej så är frågan förtröstar du på honom?

Det är som när Sadrak, Mesak och AbedNego blev förda till kung Nebukadnessar som hotade att bränna dem i en ugn eftersom de inte tillbett hans avgudastaty då de svarade honom:

- vår Gud, som vi dyrkar, är mäktig att befria oss ur den brinnande ugnen och att befria oss ur din hand, o konung. ¹⁸Men om inte, så skall du veta, o konung, att vi ändå inte dyrkar dina gudar och att vi inte vill tillbe den staty av guld som du har låtit ställa upp.” (Dan 3:17-18)

Dom förtröstade på Gud oavsett vad som skulle hända med dem. Och detta är det viktiga för oss i livets stormar.

- Förtröstar du på att Jesus är med dig i båten oavsett hur mycket det stormar och oavsett om han stillar stormen eller ej?

Det är detta gensvar vi är kallade till. Jesus sa till kvinnan i vers 48: ”Min dotter, din tro har frälst dig. Gå i frid.”

- Din tro har frälst dig. Gå i frid. Här så har vi vikten av att tro. Det är detta som är nyckeln för oss genom livets stormar. Att oavsett om vi blir frälsta från dom eller genom dom att vi tror och förtröstar på Gud.

Detta blir tydligt i Heb 11 när vi läser om troshjältarna att de höll ut i tro. En del av dom fick se mirakler, medans andra var uthålliga i de stormar de fick möta genom lidande, fängelse, tortyr och till och med martyrdöden.

- Men genom allt detta så trodde dom. Och det är också detta som Jairus blir uppmanad till, nämligen att tro.

Hans enda dotter ligger döende och man skulle kunna tänka sig den frustration han känner när Jesus hindras från att gå fram och speciellt av denna kvinna som inte var lika sjuk som hans dotter.

- Ska Jesus hinna i tid? Och sen så kommer den fruktansvärda nyheten medan Jesus ännu talade.

Någon från Jairus hem kommer med bud: "Din dotter är död. Besvära inte Mästaren längre."

- Allt Jairus hopp är borta. Men Jesus hörde vad som sagts och sa till Jairus: "Var inte rädd. (Eller: frukta inte) Tro endast, så får hon liv igen.")

Frukta inte, bara tro. Det är även detta som är budskapet för dig och mig i livets stormar. Frukta inte, bara tro!

- Var är er tro? Din tro har frälst dig, gå i frid! Frukta inte, bara tro.

Detta är nyckeln när stormarna blåser i våra liv. Frukta inte, bara tro.

- När Jesus kommer fram till Jairus hus så möts de av tårar, sorg och dödsklagan.

Men Jesus säger: "Gråt inte. Hon är inte död, hon sover." Då började dom att hånskratta åt honom eftersom dom visste att hon var död.

- Att just sova används i 1 Thess 5:10 för att beskriva dödas tillstånd att dom är insomnade.

Men varför säger Jesus då så här när det var uppenbart för alla att hon var död.

- Jesus uttrycker sig retoriskt. Denna flickas sömn är inte en permanent död utan en tillfällig sömn för att visa på Jesu har makten att uppväcka från de döda.

Men samtidigt så vill Jesus tysta ner uppmärksamheten från honom själv som "mirakel görare".

- Om flickan bara "sov" så skulle det inte vara så stort i folks ögon om Jesus bad henne att stiga upp som om han uppväckte henne från de döda vilket han ju gjorde.

Låt oss komma tillbaks till varför Jesus ville tysta ner detta.

- Jesus går in till flickan och endast flickans pappa, mamma, Petrus, Johannes och Jakob får gå med.

Dessa tre vilka Jesus investerade extra tid och förtroende i. Jesus han tog flickans hand och sa: "Flicka stå upp" och hennes livsande återvände och hon reste sig genast upp.

- Vilket fantastiskt mirakel. Flickans föräldrar kom att häpna men Jesus befalld dem att inte tala om vad som hade hänt.

Vilken kontrast till mannen som Jesus hade drivit ut de många demonerna ur som blev befalld att berätta om allt som Gud hade gjort för honom.

- Varför denna skillnad? Denna man som förmodligen var en hedning befann sig på hedniskt område.

Nu så var Jesus tillbaks på judiskt område och han ville tysta ner uppmärksamheten från honom själv som mirakel görare och en politisk revolutionär Messias.

- Det yttersta syftet varför han kom var för att dö och uppstå för att rädda oss in i hans rike och han ville tysta ner det som tog bort uppmärksamheten från hans verkliga mission.

Samtidigt så pekar detta mirakel med flickan på att Jesus verkligen är Messias (jmf. Jes 26:19).

- Precis som när det gäller kvinnan med blödningarna så blev Jesus inte oren när han rörde vid den döda flickan.

Istället så fick hon liv. Detta talar verkligen om Jesu makt och person. Han är den som besestrar döden.

- Men problemet för denna flicka var att denna uppståndelse bara var temporär. Hon skulle en dag likt sina föräldrar, Petrus, Johannes och Jakob som var där en dag dö.

Och vi har alla samma problem. Det är denna storm vi alla kommer att få möta.

- En dag så kommer vi att dö. Det var detta som nybyggarna som jag nämnde i inledningen till denna predikan insåg när dom färdades genom prärien.

Eldstormen närmade sig dem och deras död kom allt närmare för varje minut som gick.

- Det samma gäller alla människor. Helvetets eviga eld närmar sig för varje minut som går.

Eldstormen kommer allt närmare. Människor är i samma desperata tillstånd som lärjungarna i båten när de ropade till Jesus: Vi går under, vi förgås.

- Människan åtlämnad åt sig själv är i en lika hopplös situation som den besatta mannen som inte ville ha med Jesus att göra.

Eller som kvinnan med blödningarna som mänskligt talat var utan hopp. Hon hade gjort allt som var möjligt men det kunde inte frälsa henne.

- Människan är i ett lika illa tillstånd som den döda flickan, död i sina synder och överträdelser.

Och eldstormen kommer bara närmare och närmare. Vi går under, vi förgås. Men det är här våra tre principer från vår text kommer fram.

- För det första Jesu identitet: Han är den utvalda Messias, han är Gud som själv blev människa, han är den som kom för att frälsa sitt folk från deras synder.

Han är den ende som kan rädda oss från Guds vredes eld som vi förtjänar pga. våra synder.

- Det var därför han kom till denna jord. För att leva det liv vi inte kunde leva och dö den död vi förtjänar att dö och för att uppstå för att vi för alltid ska kunna leva med honom.

Det var när han dog på korset som han tog på sig helvetets straff som vi förtjänar att få genomgå.

- Han har klätt av väldena och makterna och förevisat dem offentligt, när han på korset triumferade över dem. (Kol 2:15).

Och han har gjort den maktlös som hade döden i sitt våld, det vill säga djävulen.

- Detta för att befria alla dem som av fruktan för döden hade levt i slaveri hela sitt liv (Heb 2:14-15).

När nybyggarna såg elden som närmade sig så fick en person den briljanta idén. Låt oss tända eld på marken bakom oss och starta en annan eld som blåser bort ifrån oss.

- När denna eld hade startats så brände den bort allt brännbart bakom dom och när marken hade blivit uppbränd så förflyttade sig nybyggarna till den utbrända marken bakom dem.

Dom var i trygghet. Dom hade blivit frälsta. Det var detta Jesus gjorde. Han tog på sig Guds helvetes eld för att rädda oss så att vi kan vara trygga i honom.

- Jesus har inte bara blivit bevisad ha identiteten som Guds utlovade Messias som kom med uppdraget att frälsa oss.

Han är också för det andra en Frälsare som förmår. Han har makt över stormarna, onskans alla makter, sjukdomar och självaste döden och förmår att frälsa alla som kommer till honom i omvändelse och tro.

- Eldstormen kommer närmare dig för varje minut som går. Guds vredes dom närmar sig. Jesus har blivit bevisad att vara den som blev sänd för att frälsa oss och han har makten att göra detta.

Vad ska vi då göra för tredje för att bli frälsta? Vad ska vi göra för att bli räddade från den väntande elden?

- Vad var det Jesus betonade att människorna skulle göra när dom möte sitt livs stormar? Vad var det han sa till dom: Var är er tro? Din tro har frälst dig. Gå i frid! Frukta inte, bara tro.

Och detta är också svaret för oss. Frukta inte, bara tro. Tro på den Jesus är. Tro på att han har dött för dig och tagit ditt straff. Tro att han har uppstått för dig.

- Vänd dig bort från din synd och förtrösta på honom. I så fall gäller orden som Jesus sa till kvinnan dig. Din tro har frälst dig. Gå i frid!

Då behöver du inte frukta eldstormen, du behöver inte frukta livets stormar.

- Med Jesus ut i båten så kan du le ut i stormen, le ut i stormen, le ut i stormen.

Han har allt i sin hand och han är en mäktig Frälsare som förmår att frälsa dig intill slutet. Frukta inte, bara tro!